המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת
החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן
החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה
את משה: ואת הבשר ואת העור שרף
באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על
המזבח סביב: ואת העלה המציאו אליו
לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: וירחץ
את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה
המזבחה: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו
כראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה
ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: וישח
וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים
אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו
ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן
השור ומן האיל האליה והמכסה
והכלית ויתרת הכבד: וישימו את החלבים
על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת
החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה משה: וישא אהרן
את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת
החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה
ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את

מדבחא ויתדמא אריק ליסודא
דמדבחא:
וית תרבא וית כוליתא וית חצרא
מן כבדא מן חטאתא אסיק למדבחא
כמא די פקיד יי ית משה:
וית בסרא וית משכא אוקיד בנורא
מברא למשריתא:
ונכס ית עלתא ואמטיו בני אהרן ט״או
ליה ית דמא וזרקיה על מדבחא
סחור סחור: וית עלתא אמטיו ט״או
ליה לאברהא וית רישא ואסיק
על מדבחא:
וחליל ית גוא וית כרעיא ואסיק
על עלתא למדבחא: וקריב ית
קרבן עמא ונסיב ית צפירא דחטאתא
די לעמא ונכסיה וכפר בדמיה
כקדמאה: וקריב ית עלתא
ועבדה כחזו:
וקריב ית מנחתא ומלא ידיה מנה
ואסיק על מדבחא בר מעלת צפרא:
ונכס ית תורא וית דכרא נכסת
קודשיא די לעמא ואמטיו בני מט״או
אהרן ית דמא ליה וזרקיה על
מדבחא סחור סחור:
וית תרביא מן תורא ומן דכרא
אליתא וחפי גויא וכוליתא
וחצר כבדא:
ושויו ית תרביא על חדותא ו״או
ואסיק תרביא למדבחא:
וית חדותא וית
שקא דימינא ארים אהרן
ארמא קדם יי כמא די פקיד
משה: וארים אהרן ית
ידוהי לעמא ובריכנון ונחת
מלמעבד חטאתא ועלתא ונכסת
קודשיא: ועל משה ואהרן
למשכן זמנא ונפקו ובריכו ית

שימש בו ופירקו בכל יום ושרתה
ולא שרתה בו שכינה והיו ישר׳
נכלמים ואו׳ למשה רבינו כל
הטורח שטרחנו שתשרה
שכינה בינינו ונדע שנתכפר
לנו מעשה העגל לפיכך או׳ ל
להם [illegible] זה הדבר אשר צוה ה׳
תעשו:

ויהי ביום השמיני בשמואל:

ויסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים
אלף: ויקם וילך דוד וכל
העם אשר אתו מבעלי
יהודה להעלות משם את
ארון האלהים אשר
נקרא שם שם יהוה צבא
צבאות ישב הכרבים
עליו: וירכבו את ארון
האלהים אל עגלה חדשה
וישאהו מבית אבינדב
אשר בגבעה ועזא ואחיו
בני אבינדב נהגים את
העגלה חדשה: וישאהו
מבית אבינדב אשר
בגבעה עם ארון האלהים
ואחיו הלך לפני הארון:
ודוד וכל בית ישראל
משחקים לפני ישראל
יהוה בכל עצי ברשים
בכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים:
ויבאו עד גרן נכון וישלח
עזא אל ארון האלהים
ויאחז בו כי שמטו
הבקר: ויחר את יהוה אף
בעזא ויכהו שם האלהים
על השל וימת שם עם
ארון האלהים: ויחר

לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד
היום הזה: ויירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר
איך יבא אלי ארון יהוה:
ולא אבה דוד להסיר אליו
את ארון יהוה אל עיר דוד
ויטהו דוד בית עבד אדם
הגתי: וישב ארון יהוה בית
עבד אדם הגתי שלשה
חדשים ויברך יהוה את
עבד אדם ואת כל ביתו:

טויי״ בשמואל׳ ויוסף עוד דוד את כל בחור בּב׳
בישראל שלשים אלף. לפי שנוספו אליו כשבט
כשהמליכוהו בחברון׳ ודוד היתה אסיפתו שנייה׳ לפרנסו׳
ויסף. מבעלי יהודה היא קרית יערים׳ שנו׳ של ביהושע
והיה הגבול מעלה היא קרית יערים׳ ובעל לשון יישוב׳
ויקם וילך דוד מבעלי יהודה׳ שנוספו שם להעלות משם
את הארון. יען: אשר נקרא שם שם. אשר נקרא לו שם
לארון והיה שם. שהיה שם ה׳ צבאות עליו: אל עגלה חדשה׳
טעה בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין שהארון ל
כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו׳ ולפי שטעה דוד זה
הו לו חורין׳ בכבת חורין׳ [illegible]
[illegible] לפי כך כשהביאו ומת עבד אדום הביאו [illegible]
של [illegible] להם [illegible] האומות
[illegible] הנקדשו אותם ואחיכם: [illegible]
[illegible] לא לחם [illegible] כמו כן לא
עם ארון האלהים. הרי זה מקרא קצר והסבור עם

ויגד למלך דוד לאמר ברך
יהוה את בית עבד אדם
ואת כל אשר לו בעבור ארון
האלהים וילך דוד ויעל את
ארון האלהים מבית עבד
אדם עיר דוד בשמחה: ויהי
כי צעדו נשאי ארון יהוה
ששה צעדים ויזבח שור
ומריא: ודוד מכרכר בכל עז
לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד:
ודוד וכל בית ישראל מעלים
את ארון יהוה בתרועה ובקול
שופר: והיה ארון יהוה בא עיר
דוד ומיכל בת שאול נשקפה
בעד

החלון ותרא את המלך דוד
מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז
לו בלבה: ויבאו את ארון
יהוה ויצגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטה לו דוד
ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים: ויכל דוד מהעלות
העולה והשלמים ויברך
את העם בשם יהוה צבאות:
ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל למאיש ועד אשה
לאיש חלת לחם אחת
ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש
לביתו:

ארון האלהים: בכל עצי ברושים׳ שמנגנין
בהן כלי זמר: כי שמטו הבקר׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] על השל׳ על השגגה׳ [illegible]
[illegible]
כל שק. עבד אדום׳ [illegible]
מן השוערים: ויברך ה׳ [illegible]
[illegible] ילדו ששה [illegible]
[illegible]
לעבד אדום: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
חסלה